

Beroep ingesteld op 16 september 2022 — Robin Wood e.a. / Commissie

(Zaak T-575/22)

(2022/C 482/30)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Robin Wood — Gewaltfreie Aktionsgemeinschaft für Natur und Umwelt eV (Hamburg, Duitsland) en zes anderen (vertegenwoordiger: C. Baldon, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- het besluit van de Commissie met referentie Ares(2022)4939323 van 6 juli 2022 waarbij de Commissie het op 3 februari 2022 door de verzoekende partijen krachtens artikel 10 van de Aarhus-verordening ingediende verzoek tot interne herziening heeft afgewezen, nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen de volgende middelen aan.

1. Zij voeren zes middelen aan in verband met “bosbouwactiviteiten”, namelijk dat het bestreden besluit blijk geeft van:
 - onjuiste rechtsopvattingen en kennelijke beoordelingsfouten met betrekking tot de criteria om te bepalen wanneer een activiteit een wezenlijke bijdrage levert aan de beperking van klimaatverandering;
 - onjuiste rechtsopvattingen en kennelijke beoordelingsfouten met betrekking tot de vrijstelling van de analyse van de klimaatvoordelen voor bosbouwbedrijven van minder dan 13 ha in de criteria voor een wezenlijke bijdrage aan de beperking van klimaatverandering;
 - onjuiste rechtsopvattingen en kennelijke beoordelingsfouten met betrekking tot de criteria om te bepalen of een activiteit de aanpassing aan de klimaatverandering niet wezenlijk in gevaar brengt;
 - onjuiste rechtsopvattingen met betrekking tot de criteria om te bepalen of een activiteit de overgang naar een circulaire economie niet wezenlijk in gevaar brengt;
 - onjuiste rechtsopvattingen met betrekking tot de criteria om te bepalen of een activiteit de beperking van de klimaatverandering niet wezenlijk in gevaar brengt;
 - onjuiste rechtsopvattingen en kennelijke beoordelingsfouten met betrekking tot de criteria om te bepalen of een activiteit de bescherming en het herstel van de biodiversiteit en de ecosystemen niet wezenlijk in gevaar brengt.
2. De verzoekende partijen voeren zes middelen aan in verband met “bosbouwactiviteiten op het gebied van bio-energie”, namelijk dat het bestreden besluit blijk geeft van:
 - kennelijke beoordelingsfouten doordat wordt vastgesteld dat de “wezenlijke bijdrage tot de beperking van de klimaatverandering”-criteria toereikend zijn om te bepalen of een activiteit een wezenlijke bijdrage levert tot de beperking van klimaatverandering;
 - onjuiste rechtsopvattingen met betrekking tot de normen voor de vaststelling van de technische controlecriteria;
 - kennelijke beoordelingsfouten doordat wordt geoordeeld dat de “substantiële bijdrage tot de beperking van de klimaatverandering”-criteria voor bosbouwactiviteiten op het gebied van bio-energie gebaseerd zijn op overtuigend wetenschappelijk bewijs en op het voorzorgsbeginsel;

- kennelijke beoordelingsfouten doordat wordt vastgesteld dat de “geen wezenlijk gevaar”-criteria voor bosbouwactiviteiten op het gebied van bio-energie waarborgen dat deze activiteiten de andere milieudoelstellingen van verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 ⁽¹⁾ niet wezenlijk in gevaar brengen;
- onjuiste rechtsopvattingen en kennelijke beoordelingsfouten wat betreft de criteria voor de wezenlijke bijdrage tot de aanpassing aan de klimaatverandering;
- onjuiste rechtsopvattingen en beoordelingsfouten bij de toepassing van de Overeenkomst van Parijs en het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van verordening (EU) 2019/2088 (PB 2020, L 198, blz. 13).

Beroep ingesteld op 23 september 2022 — RH e.a./Commissie

(Zaak T-596/22)

(2022/C 482/31)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: RH, RI, RJ, RK, RL (vertegenwoordiger: P. Holtrop, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- besluit C(2022) 3942 final van de Commissie van 8 juni 2022 betreffende steunmaatregelen SA. 102454 (2022/N) — Spanje en SA. 102569 (2022/N) — Portugal — betreffende het mechanisme voor de correctie van productiekosten ter verlaging van de groothandelsprijs voor elektriciteit op de Iberische markt nietig verklaren, en
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoekers vijf middelen aan.

1. De Commissie heeft de feiten onjuist opgevat en verzuimd de werking van de nationale staatssteunmaatregel te beoordelen.

De Commissie heeft de werking van de in Real Decreto-Ley 10/2022 ⁽¹⁾ vervatte maatregel onvoldoende begrepen. Uit de analyse van de Commissie in het bestreden besluit blijkt niet dat zij zich ervan bewust is dat de vrijstelling voor gedekte elektriciteitsvoorzieningen niet geldt voor alle mogelijke vormen van dekking. In sommige alinea's van dat besluit wordt namelijk aangegeven dat de vrijstelling geldt voor groothandelsmarktdeelnemers, terwijl in andere alinea's ervan wordt uitgegaan dat zij geldt voor elke vorm van dekking. Dit komt erop neer dat de Commissie het standpunt van verzoekers niet in aanmerking heeft genomen en ten onrechte heeft geconcludeerd dat de staatssteunregeling in overeenstemming is met het Unierecht.

2. De maatregel in Real Decreto-Ley 10/2022 is ongeschikt en onevenredig

- hoewel met de staatssteunmaatregel zeker de beoogde doelstelling kan worden verwezenlijkt, hadden er voor het bereiken van die doelstelling minder versturende middelen kunnen worden aangewend zonder negatieve gevolgen voor de marktpositie van verzoekers;
- met dergelijken middelen zouden tevens de uit de staatssteunregeling voortvloeiende verstoringen worden vermeden, zoals de benadeling van verzoekers ten opzichte van hun concurrenten met andere energievoorzieningsstructuren of de mogelijkheid om toevallige winst toe te bedelen aan een onderneming waarmee verzoekers een deel van hun elektriciteitsverbruik hebben gedekt, en hun klanten.